

INARCRU III
ชาญวิจัย ครั้งที่ ๓

**รวมบทความวิจัย (Proceeding)
เล่ม ๓ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**

การป้องกันภัยการและนำเสนอผลงานวิจัยของนักบัณฑิตและนานาชาติ

“ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๓”

“ ลุหวิจัยการ บานเวียน และนวัตกรรมอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไทย ร่วมไทยสู่อาเซียน ”

(International Academic & Research Conference of Rajabhat University : INARCRU III)

วันที่ 20 - 22 พฤษภาคม 2558

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัตน์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่งทั่วประเทศไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษา ภาคใต้ตอน

การประเมินวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ไดร์งท์ ๓”

สารบัญภาคบรรยาย (ต่อ)

หน้า

การสังเคราะห์การขับเคลื่อนเครือข่ายเด็กและเยาวชนอาสาสู่การเป็นจังหวัดอุตสาหกรรมน่าอยู่ ภายใต้โครงการสร้างเสริมสุขภาวะจังหวัดอุตรดิตถ์: ทำเนียบเมืองน่าอยู่ ลงกรณ์ ฤกษ์แก้ว.....	157-165
การพัฒนาองค์ความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กรณี: กลุ่มเครื่องทองเหลืองบ้านปะขาว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี คลฤทธิ์ จันทร์แก้ว	166-171
การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกรุงปี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 สุวัจน์ เพชรรัตน์.....	172-182
ศึกษาผลกระทบจากการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยการสร้างกำแพงไม้ไผ่ บริเวณ หมู่ 2 ตำบลคลองประสี อำเภอเมือง จังหวัดกรุงปี ทักษิณ ประทาน.....	183-190
การอนุมของครัวเรือนภาคเกษตรกรรมลูกค้า ธ.ก.ส. ศรีราษฎร์ ศรีทอง	191-201
อิทธิพลของการบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิผลองค์การ: การขยายองค์ความรู้มุ่งมองฐานทรัพยากร จิระพงศ์ เรืองกุน	202-214
การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ วชิรา รินทร์ศรี	215-224
การประเมินความต้องการจำเป็นของสมรรถนะผู้กำกับศิลป์ในบริบทตัวแทนโฆษณา สิทธิศักดิ์ จารยาภูมิ	225-239
ปัจจัยเกื้อหนุนและปัจจัยอุปสรรคต่อการสื่อสารรณรงค์การเลี้ยงสุกี้ด้วยนมแม่ นิษฐา หรุ่นเกشم.....	240-247
การพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (ศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัตลักษณอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา) อัปสร อีซุ.....	248-255
การจัดการทรัพยากรป่าชุมชนในเขตป่าสงวนของบ้านท่าหองคำ ตำบลทุ่งพระยา อำเภอสนม จังหวัดเชียงใหม่ โดยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ¹ ลักษณพร ใจจันพิทักษ์กุล.....	256-271

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๓”

การพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (ศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา) Business Development According to Creative Economy. (A case Study of Yala Province Food Processing Business of Al-Ihzan Housewife Group)

ยิ่งภา พิชัย*

นรีนา เจริญ**

สุจิตา วัฒนียันยง***

ภูตรา อาلاء****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์ธุรกิจ ปัญหาการดำเนินธุรกิจ รวมถึงพัฒนาธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเป็นงานวิจัยและพัฒนา ที่ใช้ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม และการพัฒนาธุรกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์เจาะลึก ซึ่งสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป จำนวน 5 คน ถึงสภาพการณ์ธุรกิจ และปัญหาการดำเนินงานธุรกิจ 2) แบบสนทนากลุ่ม เพื่อรассмотрความคิดเห็นเกี่ยวกับการ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จากลูกค้าและสมาชิกกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานฯ รวม 10 คน 3) แบบประเมินผล การพัฒนาธุรกิจ ซึ่งศึกษาข้อมูลจากสมาชิกกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานฯ ทั้งหมดรวม 14 คน ทั้งในส่วนของการคิด สร้างสรรค์และการใช้ประโยชน์จากการคิดสร้างสรรค์ในเชิงพาณิชย์ ข้อมูลที่ได้ จะถูกนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์เพิ่ม และเขียนพร้อมนาเขิงเหตุผล ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการณ์ธุรกิจของกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ธุรกิจเริ่มต้นในปี 2555 จาก การรวมตัวของคุณปิยะรัตน์ กิจนิกร และเพื่อนๆ ภายใต้ชื่อธุรกิจ “กลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป” โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่สมาชิกแม่บ้านสตรีในชุมชน ด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้อง ตามหลัก ศาสนาอิสลาม ปัจจุบันมีสมาชิกกลุ่มรวมทั้งสิ้น 14 คน ยอดผลิตเฉลี่ยต่อเดือน 300 กระปุก โดยผลิตภัณฑ์มี ทั้งหมด 4 สูตร อันได้แก่ น้ำพริกสารค์, น้ำพริกรสแซ่บ, น้ำพริกไก่ปลา และน้ำพริกกุ้ง กำหนดราคาขาย 25 บาท ต่อกระปุก การจัดจำหน่ายเน้นทางตรงเป็นหลัก โดยสมาชิกกลุ่มจำหน่ายเอง ณ สถานที่ผลิต, บุญจำหน่ายในงาน/ เทศกาลของจังหวัด, ร้านอาหารของสมาชิก และงานอบรมบรรยายทางศาสนา ทางกลุ่มฯ มีการส่งเสริมการตลาด บ้าง โดยการฝากประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ ในรายการขอตีเจเปาซูลี

2. ปัญหาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ปัญหาที่สำคัญเรียง ตามลำดับมีดังนี้ 1) ปัญหาด้านการผลิต 2) ปัญหาด้านการตลาด และ 3) ปัญหาด้านการเงิน

3. การพัฒนาธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัลอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เน้นสร้างอัตลักษณ์ด้วยการวางแผนทางการตลาดเป็น “น้ำพริกส้มแซ่บ” ผ่านการพัฒนา 3 ด้าน อันได้แก่ ด้าน การผลิต, การตลาด และการเงิน ผลการพัฒนาทำให้กลุ่มแม่บ้านอัลอิชานได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ แตกต่างจากคู่แข่งขัน สามารถตีดังดูใจลูกค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่งผลให้มีธุรกิจมียอดขายและกำไร เพิ่มขึ้นจากเดิม 30%

คำสำคัญ : การพัฒนา, ธุรกิจ, อาหารแปรรูป, เศรษฐกิจสร้างสรรค์

*รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

**พนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

***พนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

****พนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๓”

Abstract

The objectives of this research were to study environmental situation and operational issues, and to develop the food processing business of Al-Ihzan housewife group, Yala province. This paper was a research & development study. Its data was collected via in-depth interview, focus group discussion, and business development. The instrument employed in the research included 1) in-depth interview form, interviewing 5 members of Al-Ihzan food processing housewife group, about the situation and operational issues of their business, 2) focus group discussion record, brainstorming towards product and packaging development from customers and Al-Ihzan housewife group members, totally 10 subjects, and 3) business development evaluation form, examining the creative thoughts and commercial usability of the creative thoughts from 14 members of Al-Ihzan food processing housewife group. The total data had to analysis, synthesis and wrote rational qualifying. The research resulted as follows.

1. Business environmental situation of Yala province food processing business of Al-Ihzan housewife group: The business started in 2012 by coalition of Ms. Piyarat Kijnikorn and friends under business title of “Al-Ihzan food processing housewife group”, with the aim to make supplemental income to housewife members in the community by producing products relevant to Islamic teachings. Currently there were 14 members. Average productivity was 300 pots per month. The processed chili paste products were produced and distributed in 4 flavors including Namprik Rotsaab, Namprik Sawan, Namprik Taipla, and Namprik Budu, sold at 25 baht per pot. Direct sale was the major channel: the products were sold at manufacturing place by group members themselves, or at a sale booth in provincially held festivals, at members' restaurants, and directly to their friends when religious teaching sessions were held. Occasionally, marketing promotion was also favoredly broadcast through the radio program of D.J. Pohsulee.

2. Operational issues of food processing business of Al-Ihzan housewife group, Yala province: Orderly listed problems were 1) production issues 2) marketing issues 3) financial issues

3. Business development according to creative economy of Al-Ihzan food processing housewife group, Yala province: The development focused on creating uniqueness by setting the market position for “Namprik Somkaek” which had been developed in 3 aspects including production, marketing and financing. As a result, the new product of Al-Ihzan housewife group was characterized with prominent identity distinctive from that of competitors, being attractive to both domestic and foreign customers, making the business gain 30% higher sales and profits than before.

Key word : Development, Business, Food Processing, Creative Economy

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จัดได้ ว่าเป็นกลไกหลักในการเสริมสร้างความก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจ โดยสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทย เป็นแหล่ง การจ้างงานที่สำคัญ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการ

แก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศไทย ปี 2555 ประเทศไทยมีจำนวนวิสาหกิจรวมทั้งสิ้น 2,781,945 ราย โดยร้อยละ 98.5 เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ 80.4 ของการจ้างงานรวม

การประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏวจัย ครั้งที่ 3”

ของประเทศไทย นุลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย (GDP) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ 37.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ เป็นที่น่าสังเกตว่าจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าว วิสาหกิจขนาดย่อมกลับมีบทบาทมากกว่าทั้งด้านจำนวน การจ้างงาน และผลิตภัณฑ์มวลรวม คิดเป็นร้อยละ 97.9, 71.8 และ 24.8 ตามลำดับ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556) หน่วยงานกลางของภาครัฐที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรง ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สว.) ซึ่งที่ผ่านมา สสว. ได้มีการจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2545-2549), ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550-2554) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งหากพิจารณาไว้เคราะห์ทิศทางการพัฒนา จะพบว่ามุ่งเน้นพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ภายใต้แนวคิดในการนำเอกลักษณ์หรือภูมิปัญญาของไทยผสมผสานกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น สอดคล้องกับรูปแบบพุทธิกรรมความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดโลก อันจะก่อให้เกิดการสร้างฐานรายได้ใหม่ให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย (สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2554)

กลุ่มแม่บ้านอัลลิอิชานอาหารแปรรูปจัดเป็นวิสาหกิจรายย่อยอีกแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดยะลา ที่จัดตั้งขึ้นเมื่อต้นปี 2555 มีสมาชิกรวมกันทั้งหมด 14 คน มีการรวมกลุ่มกันหารายได้เสริมโดยการผลิตสินค้าอาหารแปรรูป ซึ่งที่ผ่านมาได้จัดทำผลิตภัณฑ์น้ำพริกแปรรูปจำหน่าย มีทั้งน้ำพริกสารค์, น้ำพริกรสแซ่บ, น้ำพริกไก่ปลา และน้ำพริกบุตร โดยจัดจำหน่ายในชุมชน ยอดผลิตเฉลี่ยต่อเดือนมี 300 กระปุก ซึ่งจัดว่าน้อยมาก ทางกลุ่มจึงมีขอคำแนะนำในการพัฒนาทั้งทางด้านการผลิตและการตลาด คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน อัลลิอิชานอาหารแปรรูปตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อสร้างงาน

สร้างอาชีพ กระจายรายได้ให้กับกลุ่มแม่บ้านดังกล่าว อันจะนำมาซึ่งความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนในที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพการณ์ธุรกิจของกลุ่มแม่บ้านอัลลิอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา
- เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้านอัลลิอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา
- เพื่อพัฒนาธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัลลิอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 4 ส่วน ดังนี้

- ขอบเขตของเนื้อหา เน้นศึกษาเพื่อพัฒนาธุรกิจของกลุ่มแม่บ้านอัลลิอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยการพัฒนาแบ่งการทำงานเป็น 2 ส่วน อันได้แก่ 1) การสร้างความคิดสร้างสรรค์ และ 2) การใช้ประโยชน์จากความคิดสร้างสรรค์ในเชิงพาณิชย์
- ขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาในที่นี้ ได้แก่ สมาชิกกลุ่มแม่บ้านอัลลิอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 14 คน และลูกค้าของกลุ่มแม่บ้าน อัลลิอิชานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา จำนวน 5 คน
- ขอบเขตของพื้นที่ ทำการศึกษาวิจัยในเขตพื้นที่เทศบาลนครยะลา
- ขอบเขตของระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2556 ถึง กันยายน 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) ที่ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview), การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการพัฒนาธุรกิจ (Business Development) เรียงลำดับดังนี้

- การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth

การประเมินวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ตรังก์ที่ ๓”

Interview)

เป็นการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านอัตลักษณ์โดยสัมภาษณ์เจ้าสือบุคคลสำคัญ (key person) อันได้แก่ ประธานกลุ่ม, รองประธาน, ตัวแทนฝ่ายผลิต, ตัวแทนฝ่ายการตลาด และตัวแทนฝ่ายการเงิน รวมทั้งสิ้น 5 คน เพื่อตอบโจทย์วัตถุประสงค์ศึกษาสภาพการณ์ธุรกิจ และปัญหาการดำเนินงานธุรกิจ โดยจำแนกข้อมูลในการศึกษาแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป อันได้แก่ รายชื่อตำแหน่งความรับผิดชอบของกลุ่มเป้าหมายการสัมภาษณ์ วัน เวลา สถานที่สัมภาษณ์ ฯลฯ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสถานการณ์ธุรกิจ ซึ่งจำแนกแยกย่อยข้อมูลแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยชื่อธุรกิจ, ปีที่เริ่มก่อตั้ง, สถานที่ตั้งธุรกิจ, แนวคิดธุรกิจ และการขอรับการสนับสนุนธุรกิจจากหน่วยงานต่างๆ 2) ด้านบุคคล ซึ่งประกอบด้วยผู้ก่อตั้ง, ประธานกลุ่ม, สมาชิกช่วงเริ่มต้น และสมาชิกปัจจุบัน 3) ด้านการผลิต ซึ่งประกอบด้วยสถานที่ผลิต, บริษัทการผลิตต่อคิรรัง, ปริมาณการผลิตต่อเดือน, ปริมาณการผลิตต่อปี และขั้นตอนการผลิต 4) ด้านการเงิน ซึ่งประกอบด้วยเงินลงทุนแรกเริ่ม, แหล่งเงินทุนแรกเริ่ม, ค่าใช้จ่ายในการผลิตแต่ละคิรรัง, ยอดผลิต, ยอดขาย, กำไรสุทธิ และอื่นๆ ด้านการเงิน เช่น เงินปันผล โบนัส คอมมิชชัน ฯลฯ 5) ด้านการตลาด ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลด้านตลาดเป้าหมาย และส่วนประสมทางการตลาด อันประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานธุรกิจ โดยให้ระบุปัญหาหลักที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ตามความจำเป็นเร่งด่วนเรียงลำดับความสำคัญ 3 ปัญหา

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

จัดเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้การระดมความคิดเห็นจากกลุ่ม แลสมาชิกกลุ่มแม่บ้านอัตลักษณ์ฯ กลุ่มละ 5 คน รวมสมาชิกสนทนากลุ่มทั้งหมด 10 คน ร่วมสนทนาร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดและด้านธุรกิจ จำนวน 3 ท่าน ร่วมวิพากษ์

และทิศทางการพัฒนาในอนาคต โดยข้อมูลในการศึกษาจำแนกแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์น้ำพริกของทางกลุ่มแม่บ้านอัตลักษณ์ฯ ในแต่ละราชอาดิ เปรียบเทียบกับน้ำพริกของคู่แข่งขันที่มีจำหน่ายในห้องตลาด รวมถึงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านบรรจุภัณฑ์ ประกอบด้วยข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อวัสดุบรรจุภัณฑ์และฉลากบรรจุภัณฑ์ที่จะพัฒนา ซึ่งฉลากบรรจุภัณฑ์ประกอบด้วยข้อมูลอย่าง 5 ด้าน อันได้แก่ ชื่อตรา, ชื่อประเภทน้ำพริก, โลโก้, สีลวดลาย และข้อมูลบนฉลาก

ทั้งนี้ผลจากการสนทนากลุ่ม ช่วยให้ได้คำตอบถึงทิศทางการพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้ได้รับความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งขัน

3. การพัฒนาธุรกิจ (Business Development)

เป็นการศึกษาข้อมูลจากสมาชิกกลุ่ม แม่บ้านอัตลักษณ์ฯ ทั้งหมดรวม 14 คน ในลักษณะการร่วมปฏิบัติการพัฒนาร่วมถึงสรุปผลการพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งนี้จำแนกข้อมูลในการพัฒนาแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การสร้างความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วยข้อมูลภูมิปัญญา ความคิด ความเชี่ยวชาญของกลุ่ม, อัตลักษณ์ที่มุ่งเน้น และวิธีการสื่อสารถึงอัตลักษณ์

ส่วนที่ 2 การใช้ประโยชน์จากความคิดสร้างสรรค์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลยอดขาย และกำไร เปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนา

สำหรับการพัฒนาและทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หนังสือ เกี่ยวกับหลักการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จากนั้นจึงได้ออกแบบเครื่องมือวิจัย และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดและด้านธุรกิจ จำนวน 3 ท่าน ร่วมวิพากษ์

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๓”

ถึงประเด็นความสอดคล้องและครอบคลุม วัตถุประสงค์การวิจัย รวมถึงความเหมาะสมและความสามารถในการสื่อสาร มีการทดสอบใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา จำนวน 3 คน พร้อมนำผลที่ได้ปรับปรุงเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับการรวบรวมข้อมูล ในส่วนของการสัมภาษณ์เจาะลึกและการพัฒนา ธุรกิจได้ดำเนินการ ณ สถานประกอบการของกลุ่ม แม่บ้านอัลอิซานฯ ส่วนการสนทนากลุ่ม ได้ ดำเนินการ ณ ห้อง 23-603 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พื้นที่ข้อมูลที่ได้ จะถูก นำไปเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบ และเขียน พรรณนาเชิงเหตุผล

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพการณ์ธุรกิจของกลุ่มแม่บ้านอัลอิซานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ธุรกิจเริ่มต้นในปี 2555 จากการรวมตัวของคุณปิยะรัตน์ กิจนิกร และเพื่อนๆ ด้วยการระดมเงินทุนคนละ 1,000 บาท รวมตัวกันภายใต้ชื่อธุรกิจ “กลุ่มแม่บ้านอัลอิซาน อาหารแปรรูป” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายได้ เสริมให้แก่สมาชิกแม่บ้านสถาบันชุมชน ด้วยการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม ปัจจุบันมี สมาชิกกลุ่มรวมทั้งสิ้น 14 คน สถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่ 22 ช.12 ถ.สีโภส ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา ยอดผลิตเฉลี่ยต่อเดือน 300 กระปุก ด้าน รายได้และค่าใช้จ่ายในการผลิตและการขายแต่ละ ครั้ง ทางกลุ่มไม่มีการคำนวณและบันทึกบัญชีอย่าง เป็นระบบ แต่อาศัยการจัดบันทึกค่าใช้จ่ายและ รายได้แบบง่ายๆ บนพื้นฐานความไว้เนื้อเชื่อใจที่มีต่อ กัน ซึ่งที่ผ่านมา ยังไม่มีการจัดสรรแบ่งปันกำไร เนื่องจากต้องการให้เป็นทุนกองกลางในการทำธุรกิจ หากแต่มีการจัดสรรให้ทุกคนเป็นค่าแรงในการผลิต ครั้งละ 100 บาท ทางกลุ่มได้ผลิตและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์น้ำพริกแปรรูป ซึ่งมีทั้งหมด 4 สูตร อัน ได้แก่ น้ำพริกสวาร์ค, น้ำพริกแซ่บ, น้ำพริกไทด์ปลา และน้ำพริกน้ำดู๊ กำหนดราคาขาย 25 บาทต่อกระปุก การจัดจำหน่ายเน้นทางตรงเป็นหลัก โดยสมาชิก กลุ่มจำหน่ายเอง ณ สถานที่ผลิต, บุหำจำหน่ายใน

งาน/เทศบาลของจังหวัด, ร้านอาหารของสมาชิก และขายตรงให้กับเพื่อนๆ เมื่อมีงานอบรมบรรยาย ทางศาสนา ทางกลุ่มฯ มีการส่งเสริมการตลาดบ้าง โดยการฝึกประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ ในรายการ ของตีเจาะฯ ทั้งนี้ลูกค้าส่วนใหญ่ มักเป็นผู้หญิง นุ่สมี อายุ 35-45 ปี สถานภาพสมรส อาชีพแม่บ้าน ข้าราชการ พนักงานวิสาหกิจ พนักงานบริษัทหรือ ห้างร้านต่างๆ รายได้ระดับปานกลาง เป็นคนรัก ครอบครัว รักเพื่อน มุ่งเน้นพัฒนารดี พฤติกรรมการ ซื้อมักซื้อ 2 กระปุก 2 สาขา ซื้อบ่อย 2-3 ครั้ง/ เดือน

2. ปัญหาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน อัลอิซานอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ทางกลุ่มฯ มี ปัญหาในการดำเนินธุรกิจเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ปัญหาด้านการผลิต ที่สมาชิกกลุ่มต้องสับเปลี่ยน หมุนเวียนยืนผัดตลอด 4-6 ชั่วโมง ซึ่งค่อนข้าง เหนื่อยล้าและลำบาก ทางกลุ่มจึงต้องการเครื่องกวน น้ำพริกเพื่อทุ่นแรง 2) ปัญหาด้านการตลาด ที่บรรจุ กับที่และฉลากไม่สวยงาม ไม่ได้มาตรฐาน จึง ต้องการการสนับสนุนช่วยเหลือด้านบรรจุภัณฑ์ รวมถึงทางกลุ่มขาดความรู้ ความเข้าใจถึงการจัด จำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด จึงต้องการ ดำเนินการด้านนี้โดยตรง 3) ปัญหาด้านการเงิน ที่ ทางกลุ่มขาดความรู้ด้านการวิเคราะห์ต้นทุน และ การจดบันทึกรายงานด้านการเงินที่ได้มาตรฐาน จึง ต้องการดำเนินการให้ความรู้เรื่องดังกล่าว

3. การพัฒนาธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัลอิซาน อาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ตามแนวทางเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ จากภูมิปัญญา ความถนัด ความ เชี่ยวชาญด้านการทำอาหารประเภทน้ำพริก ผนวก กับจุดเด่นความได้เปรียบเรื่องวัตถุดิบที่มีส่วนผสม ของส้มแขก ซึ่งต้องอุ่นร้อนและมีเฉพาะในพื้นที่ จังหวัดชายแดนใต้ จึงนำมาซึ่งการกำหนดอัตลักษณ์ ด้วยการวางแผนพัฒนาธุรกิจเป็น “น้ำพริกส้ม แขก” ซึ่งผ่านการดำเนินงานพัฒนา 3 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการผลิต โดยการจัดซื้อเครื่อง กวนน้ำพริกมอบให้ทางกลุ่มฯ 1 เครื่องในราคา 30,000 บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) เพื่อทุ่นแรง สร้าง ความสะดวกด้านการผลิตให้กับทางกลุ่ม รวมถึง บูรณาการการทำงานร่วมกับคณะกรรมการยังคง

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 3”

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในการพัฒนาภาระด้านสถานที่ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหาร (GMP) ทำให้ทางกลุ่มฯ ได้รับเครื่องหมายอย. และยา良好 ในที่สุด

3.2 ด้านการตลาด โดยการปรับเปลี่ยนชื่อเรียกผลิตภัณฑ์เป็น “น้ำพริกส้มแขก” ซึ่งมีเนื้อเดียวในประเทศไทย ควบคู่กับพัฒนาการสชาติ ผลิตภัณฑ์กำหนดเป็น 3 สูตร ดังนี้ น้ำพริกส้มแขก สูตรสารคั่ว, สูตรเขียว และสูตรทรงเครื่อง รวมถึง พัฒนาผลิตภัณฑ์โดยจัดทำเป็นรูปผลส้มแขก และใช้สีฟ้า สีแดง และสีขาว ในการสื่อสารแทนสูตร น้ำพริกดังกล่าว นอกจากนี้ ยังได้พัฒนาสีอ่อน นิล หัวแบบภาษาไทยและแบบภาษาอังกฤษ เพื่อ สื่อสารถึงอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์โดยเน้นประโยชน์ ของส้มแขกที่ดีต่อสุขภาพและมีเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภัณฑ์ “ข้าวผัดน้ำพริกส้มแขก” ที่เน้นปรุงสุกใหม่ รสชาติกลมกล่อมลงตัว เพื่อดึงดูดใจลูกค้า ณ จุดจำหน่ายและส่งสินค้า รวมถึงการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกของหน่วยงานภาคชั้นนำ อาทิ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดยะลา ภาคใต้, สำนักงานพัฒนิชย์จังหวัดยะลา, สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา, หอการค้า จังหวัดยะลา และสมาคมนักธุรกิจมุสลิมยะลา ทำให้ได้รับการสนับสนุนในการออกร้านจำหน่าย ทั้งในและต่างประเทศ

3.6 ด้านการเงิน โดยการบูรณาการความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากอาจารย์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบัญชี เป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ถึงการจดบันทึกด้านการเงินแบบง่าย รวมถึงความรู้ด้านการบริหารหัดนุ่นผลิตภัณฑ์ ที่พัฒนา ทำให้สามารถกำหนดราคาขาย 35 บาทต่อกระปุก พร้อมคำแนะนำถึงรูปแบบการส่งเสริมการตลาดโดยให้ส่วนลดราคาจากการซื้อบริษามณที่เพิ่มขึ้น จำหน่าย 3 กระปุกในราคา 100 บาท

ผลการพัฒนาทำให้กลุ่มแม่บ้านอัลอิชาแนฯ ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ แตกต่างจากคู่แข่งขัน สามารถดึงดูดใจลูกค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย ส่งผลให้มีธุรกิจมียอดขายและกำไรเพิ่มขึ้นจากเดิม 30%

จากผลสรุปที่ได้ สามารถอภิปรายผลได้

ตัวนี้

1. สภาพการณ์ธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน อัลอิชาแนอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ซึ่งพบว่า ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุ 35-45 ปี สถานภาพสมรส อาชีพแม่บ้าน ข้าราชการ พนักงานวิสาหกิจ พนักงานบริษัทหรือห้างร้านต่างๆ รายได้ระดับปานกลาง เป็นคนรักครอบครัว รักเพื่อนมนุษย์ สัมพันธ์ดี พฤติกรรมการซื้อ มักซื้อ 2 กระปุก 2 กระปุก ชื่อเบอร์ 2-3 ครั้ง/เดือน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้หญิงเป็นเพศที่มีพฤติกรรมชอบซื้อบริโภคสิ่งอิสระทั้งมีบทบาทหน้าที่หลักในครอบครัวถึงการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร (Solomon, 2008) นอกจากนี้ หากวิเคราะห์ถึงอาชีพของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายดังกล่าว จัดอยู่ในรายได้ระดับปานกลางหรือมากกว่า สะท้อนถึงการมีอำนาจซื้อและมีสิทธิในการตัดสินใจซื้อ ซึ่งจัดเป็นคุณลักษณะสำคัญในความเป็นตลาดเป้าหมาย (Kotler, 2011) สำหรับข้อค้นพบคุณลักษณะด้านจิตวิทยาของตลาดเป้าหมาย ที่เป็นคนรักครอบครัว รักเพื่อน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะวัฒนธรรมสังคมไทยเป็นแบบระบบอุปถัมภ์ ที่เน้นให้ความสำคัญกับครอบครัวและพากพ้องเป็นหลัก ครอบครัวและเพื่อนเจ้ายังเป็นกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ (ศิรุฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2555) อีกทั้งพฤติกรรมการซื้อลูกค้า มักซื้อ 2 กระปุก ซึ่งจำนวนการซื้อดังกล่าวเป็นจำนวนที่พอเหมาะสมขนาดของครอบครัวที่มีแนวโน้มขนาดเล็กลง (Hoyer and Macinnis, 2013) ทั้งนี้ ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัปสร อีซอ และนัทที ชจรริกิตติยา (2554) ที่ศึกษาพบว่าตลาดเป้าหมายผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุเฉลี่ย 30 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรส การศึกษาระดับอนุปริญญาถึงปริญญาตรี รายได้ระดับปานกลางหรือมากกว่า อาชีพข้าราชการ พนักงานวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว เป็นคนที่รักครอบครัว รักเพื่อน ส่วนใหญ่มักซื้อหนึ่งถึงสองหน่วยบรรจุภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์การซื้อเพื่อนำไปรับประทานเองและ/หรือรับประทานกับสมาชิกในครอบครัว

2. ปัญหาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน อัลอิชาแนอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา จากการวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “รายกิจวิจัย ครั้งที่ ๓”

พบว่าทางกลุ่มฯ มีปัญหาในการดำเนินธุรกิจ ทั้ง ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการตลาด และปัญหาด้านการเงิน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า ปัญหาด้านการผลิต การตลาด การเงิน จัดเป็นปัญหาหลักที่สำคัญของการดำเนินงาน ที่ธุรกิจโถอห้อมพัฒนา (บุริน โถอหกานนท์ และคณะ, 2556) ซึ่งคล้ายคลึงกับงานวิจัยของดุษฎี นาครเรือง และสุธิดา วัฒนยืนยง (2556) ที่วิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการวิสาหกิจ ชุมชนจังหวัดยะลา โดยผลการศึกษาด้านปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์กล้วยทินแปรรูป พบว่า ผลิตภัณฑ์มีปัญหาด้านการตลาด ที่ขาดสักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทำให้ขายได้ยาก และปัญหาด้านการผลิต ที่ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานคุณภาพการผลิต

3. การพัฒนาธุรกิจกลุ่มแม่บ้านอัลลิเช่นอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา ตามแนวทาง เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมุ่งสร้างอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างจากคู่แข่งขัน โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ “น้ำพริกส้มแยก” ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า อัตลักษณ์ดังกล่าว เป็นการกำหนดจากองค์ความรู้พื้นฐานภูมิปัญญา ด้านการทำน้ำพริก ผนวกกับความได้เปรียบจากสิ่งปั้งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่ห้องถ่ายมีวัตถุดิบสัมภากมาก ที่สุด สอดคล้องกับกระแสความนิยมสุขภาพของผู้บริโภค ซึ่งดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของการทำงานตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2554) สอดคล้องกับงานวิจัยของอัปสร อิชชอ และคณะ (2557) ที่วิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จำเป็นต้องสร้างมูลค่าเพิ่มโดยพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการให้มี อัตลักษณ์ที่โดดเด่น แตกต่างจากคู่แข่งขัน ซึ่งความแตกต่างอาจเป็นภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรม วัตถุดิบ ลักษณะเฉพาะทางพื้นที่ ฯลฯ ทั้งนี้การพัฒนาสามารถดำเนินงานได้ในหลากหลายส่วนงาน เช่น การพัฒนาปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์, ตราสินค้า, บรรจุภัณฑ์ ตลาดเป้าหมาย ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด ฯลฯ นอกเหนือจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐ ชล

เทพ (2556) ที่วิจัยเรื่อง การประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การดำเนินธุรกิจสร้างสรรค์นั้น มาจากความชอบส่วนตัวของผู้ประกอบการเป็นหลัก ประกอบกับการสั่งสมความรู้ ความสามารถ ที่ทนต์และชำนาญ สามารถนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ในการสร้างเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ทำให้ลินค้ามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มแม่บ้านอัลลิเช่นอาหารแปรรูป จังหวัดยะลา

1.1 ควรมีการใช้สื่อออนไลน์ให้เป็นประโยชน์เพื่อการดำเนินงานธุรกิจ ทั้งสื่อออนไลน์ เพสบุ๊ค เว็บไซท์ อันจะช่วยสร้างแบรนด์และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายอีกช่องทางหนึ่ง

1.2 ควรเพิ่มบริการรับจัดเลี้ยง/ ทำอาหารกล่องงานอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อเพิ่มช่องทางการขายอีกช่องทางหนึ่ง

1.3 ควรสร้างความชัดเจนด้านการจัดสรรแบ่งปันกำไร เพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้กับสมาชิก

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ดังนี้

2.1 การพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ควรมุ่งเน้นพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจระดับขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหลัก รวมถึงผู้ประกอบการที่ทำตลาดเฉพาะ (niche market) เนื่องจากมีศักยภาพด้านภูมิปัญญา และการใช้หักษณะเฉพาะด้านในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ

2.2 สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรมีบทบาทในการส่งเสริมให้ความรู้และพัฒนาทักษะการทำงานของภาคธุรกิจในพื้นที่ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ภายใต้หลักการของใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการค้นหาอัตลักษณ์ที่โดดเด่น แตกต่างจากคู่แข่งขัน สร้าง

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 3”

มูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ โดยแบ่งการทำงาน 2 ส่วนหลัก ประกอบด้วยการสร้างความคิดสร้างสรรค์ และการใช้ประโยชน์จากความคิดสร้างสรรค์ในเชิงพาณิชย์

2.3 การพัฒนาธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ควรเน้นการดำเนินงานแบบบูรณาการหรือสร้างเครือข่าย โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิ หน่วยงานภาครัฐที่สนับสนุนวิสาหกิจหรือสนับสนุนโอทอป

ผู้ประกอบการธุรกิจ สถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพ ฯลฯ ใน การพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการ ทั้งผู้ประกอบการเดิมและผู้ประกอบการใหม่ ให้มีแนวคิดและศักยภาพทำงานตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการทำงาน และทำให้งานด้านส่งเสริมธุรกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐ ชลเทพ. (2556). การประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดุษฎี นาคเรือง และสุธิดา วัฒนยืนยง. (2556). แนวทางการจัดการวิสาหกิจชุมชนจังหวัดยะลา : กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์กล้วยทินแปรรูป. การประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ครั้งที่ 2 รวมพลังสร้างสรรค์ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาห้องเรียนและประเทศไทย. วันที่ 19 สิงหาคม 2556 ณ อาคารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บุริม โอทกานนท์, วรรณพร เจริญวนิชชาร, จาภุพัจัน คงชนะรัตน์, ณัฐกานต์ จันทร์อำนวย, บรรณนา ตีสวัสดิ์, น้ำทิพย์ เนื่องกลิน และศิวนาถ พิเชียรากุญจน์. (2556). ไขรหัส OTOP เงินส้าน. คันเมื่อ ตุลาคม 31, 2557
จาก : inside.cm.mahidol.ac.th/mkt/attachments/568_OTOP_PocketBook.pdf.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฉบับที่ 3 (พ.ศ.2553-2559) คันเมื่อ มิถุนายน 5, 2557 จาก : www.sme.go.th/.../03/แผนแม่บท_๑๖๒๐ฉบับที่%203.pdf.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2556). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2556. คันเมื่อ กรกฎาคม 19, 2557
จาก : <http://www.sme.go.th/Lists/EditorInput/DispF.aspx?List=15dca7fb-bf2e-464e-97e5-440321040570&ID=2095>.
- ศิริฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์. (2555). หลักการตลาด. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : ห้อป.
- อัปสร อีซอ และนัทธิ ใจรักติยา. (2554). การพัฒนาบารุงภัยผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดยะลา. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อัปสร อีซอ, ปวีณา เจริญวงศ์ และรุชณี ชูสารอ. (2557). การออกแบบเรียนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Hoyer, W.D. and Macinnis, D.J. (2013). Consumer Behavior. 6th ed. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Kotler, P. (2011). Marketing Management. 14th ed. New Jersey : Prentice-Hall International Inc.
- Solomon, M.R. (2012). Consumer Behavior. 14th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall International.